

ת"ד 4884/08/12 - מדינת ישראל נגד סלביה ביג

06 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 4884-08-12 מדינת ישראל נ' ביג
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
סלביה ביג

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חמד לביא

הנאשמת בעצמה וע"י ב"כ עו"ד ברנט

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

1. הנאשמת הורשעה עפ"י הודאתה, במסגרת הסדר טיעון בתיק ת"ד, לאחר שחזרה בה מכפירתה בביצוע העבירות הבאות:

סטייה מנתיב נסיעה, עבירה על תקנה 40 (א) לתקנות התעבורה (להלן הפקודה),

נהיגה ללא ביטוח תקף, עבירה על סע' 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי,

נהיגה ברשלנות עבירה על סע' 62 (2) לפקודה, גרימת נזק עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה (להלן התקנות),

גרימת חבלה של ממש עבירה על סע' 38 (3) לפקודה.

אחריות מכוח חזקת בעלות עבירה על סע' 27 (ב) לפקודה.

רישיון רכב לא בתוקף פחות מארבעה חודשים עבירה על סע' 2 לפקודה.

אי מסירת פרטים עבירה על תקנה 144 (א)(3) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

אי הודעה למשטרה עבירה על תקנה 144 (2) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

עמוד 1

אי הגשת עזרה עבירה על תקנה 144 (א) (2) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

עזיבת מקום תאונה עבירה על תקנה 144 (א)(1) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

2. עפ"י עובדות כתב האישום בתאריך 4.3.11 בשעה 11:40, או בסמוך לכך, נהגה הנאשמת ברכב פרטי תוצרת מיצובישי מ.ר. 8114302 (להלן: "הרכב") בלוד רח' דוד פנקס 1 ברשלנות ובקלות ראש בכך שסטתה עם רכבה שמאלה והתנגשה ברכב פרטי תוצרת פיאט מ.ר. 4390427 נהוג בידי אילוז אליהו (להלן: "המערב") שנסע בנתיב הנגדי ופגעה ברכב פרטי תוצרת מיצובישי מ.ר. 76000002 בבעלות מסיקה אברהם אשר חנה במקום.
3. כתוצאה מההתנגשות ניזוקו כלי הרכב ונחבלו בגופם הנהג המערב ונוסע ברכבו - יוסף אביקזר חבלות של ממש - שברים בצלעות וקרעים בגיד.
4. בנסיבות האירוע נסעה הנאשמת כשרישיון הרכב פקע ב 8.12.10 וללא ביטוח תקף.
5. לאחר שהנאשמת היתה מעורבת בתאונה לא מסרה לנהג המערב פרטים כנדרש בחוק ועזבה את המקום מבלי להודיע למשטרה על קרות התאונה.
6. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים סוכם כי יטלו על הנאשמת: פסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי מרתיע.
7. ב"כ המאשימה ציינה כי הסדר הטיעון מבוסס על כשלים ראייתיים, חלוף הזמן ועברה התעבורתי של הנאשמת, הפנתה לנסיבות התאונה ותוצאותיה, ציינה כי לא מדובר בחבלות של ממש מסוג נכויות, טענה לחומרת העבירות לפיהן הנאשמת עזבה את המקום לאחר מעורבותה בתאונה מבלי להגיש עזרה ומבלי להשאיר פרטים ולהודיע למשטרה, הפנתה לגיליון הרשעותיה של הנאשמת, ללא רישום פלילי וציינה כי הנאשמת מואשמת מכח חזקת בעלות.
8. ב"כ הנאשמת ביקש לכבד את ההסדר ולהתחשב בגובה הקנס נוכח נסיבותיה האישיות, ציין את השלכות הפסילה על הנאשמת אשר תמנע ממנה להסיע את ילדיה לגני הילדים, הנאשמת הודתה במיוחס לה, חסכה זמן שיפוטי ונטלה אחריות על מעשיה.
9. מעיון בגיליון הרשעותיה של הנאשמת עולה כי לנאשמת האוחזת ברישיון נהיגה משנת 99 ולחובתה 9 הק, ביניהן, נהיגה ללא חגורת בטיחות, אי ציות לתמרור, הסעת נוסע במושב האחורי לא חגור ונהיגה בלא זהירות.
10. העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן עבירות חמורות מאד, המצדיקות הטלת ענישה משמעותית, שתבטא את עמדת בתי המשפט ביחס לנהיגה רשלנית ולגרימת תאונת דרכים והתנהגות נהגים אשר לא מושיטים יד למערובים בתאונה, לא מוסרים פרטים ועוזבים את מקום התאונה.
11. ריבוי העבירות בהן הורשעה הנאשמת וחומרתן מצדיקות הטלת עונשים חמורים בדמות מאסר אף אם האישום הינו מכח חזקת הבעלות.

12. באשר לרכיב הפסילה, בגין עבירה של נהיגה ברשלנות, המחוקק קבע עונש פסילה מינימאלי של 3 חודשים אולם, כאמור, ריבוי העבירות החמורות מצדיק תקופה ארוכה יותר.

13. הסדר הטיעון, כפי שהוצג בפניי, אינו כולל הן רכיב של מאסר והן רכיב של פסילה ארוכה ועצם העובדה כי מדובר באישום מכח בעלות אין בו כדי להצדיק הטלת עונשים שחורגים ממדיניות הענישה. מה גם שע"פ החומר המצוי בתיק וביניהם תצהיר הנאשמת ודבריה בפרוטוקול מיום 01.05.13 נמסרו פרטי הנהג בפועל והנאשמת אף כפרה והתיק נקבע להוכחות.

14. יחד עם זאת, פורטו בכתב הכשלים הראייתיים ראה נימוקי ההסדר מיום 31.12.2013 מהם עולה כי קיימים כשלים ראייתיים משמעותיים הנוגעים למחדלי חקירה.

15. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מד"י פ"ד נ"ז (1) קבעה כב' השופטת בייניש כי הגישה הראויה בה יש להתייחס להסדרי טיעון הינה גישת האיזון בין אינטרס הנאשם לבין האינטרס הציבורי.

בנוגע לעונש אשר יוטל על הנאשם במסגרת הסדר הטיעון, קבעה כב' השופטת בייניש כי:

"ככלל בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל טעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון, עם זאת חייב תמיד בית המשפט עמנו לשקול את השיקולים הראויים לעונש. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם."

16. בת"ד 2760/08 מ"י נ' ש. שרון קבעה הפסיקה כי יש להעניש לחומרה בגין עבירות על סעיף 144 מהסוג שבו הורשעה הנאשמת, ביניהן, עזיבת מקום תאונה, אי מסירת פרטים ואי הגשת עזרה ונקבע כי יש להחמיר בענישה על מנת ליצור אווירה שבה יהיה ברור לכל נהג/ת כי הדבר החמור ביותר מבחינת החוק והציבור הוא לנסות להימלט מהמקום או אפילו לנסות להימלט. אכן אין מדובר ברמה של הפקרה, אך מדובר בפסילה מרתיעה.

17. במקרה אשר לפנינו מדובר בעבירות חמורות, אולם אין מחלוקת כי הנאשמת לא נהגה ברכב, מסרה פרטי הנהג ועל פי הנימוקים שהוגשו בכתב עולה כי קיימים כשלים חקירתיים משמעותיים.

מדובר בהסדר הנוטה לקולא, אולם ההסבר כולל רכיב פסילה מעל המינימום הקבועה בחוק, וכן עונש הצופה פני עתיד ומאסר על תנאי, כשיש בכך כדי לאזן בין רכיבי הענישה.

18. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשמת כדלקמן:

אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 2,500 ש"ח או 40 ימי מאסר.

עמוד 3

הקנס ישולם בתוך 90 ימים.

אני פוסלת את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בפועל.

ריצוי הפסילה יחל ביום 06.02.2014 שעה 12:00.

בית המשפט מסביר לנאשמת כי עליו להפקיד את רשיונה - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיה רישיון נהיגה עליה להפקיד תצהיר ערוך כדין.

אני פוסלת את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ותורשע בגינה.

הנני גוזרת על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים שלא תעבור בתוך 3 שנים את העבירות בהן הורשעה בתיק זה.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת